

ANTOINETTE NAUSIKAA, galerie KABINET T., 14. 3. 2014 – 30. 4. 2014

Výstavní projekt *Intertwined/Prolínání* nizozemské umělkyně **Antoinetty Nausikaa** je komplexním dílem vytvořeným přímo ve zlínském kontextu a zároveň pro konkrétní prostor galerie Kabinet T. Tento styl práce, tedy maximální propojenost s místem instalace, citlivé vnímání prostředí a následná reakce na zažitě skrze dojmy a zkušenosti, je uměleckou strategií umělkyně. Netvoří přitom konceptuálně složitě konstruovaná díla, její tvorba je úzce propojená s jejím každodenním životem. V něm nachází inspiraci, z něho vycházejí její zkušenosti. Každodenní prožívání je inspirováno i určitými aspekty zen budhizmu, jako jsou bezprostřednost, přímočarost a dualita versus nedualita.

Výchozím bodem každého nového projektu je nevědomost o tom, s čím se umělkyně v nové lokalitě setká, přistupuje k ní bez předsudků či apriorních představ a konceptů. Podněty přicházejí až postupným objevováním a prociťováním daného místa. Centrální se ale vždycky zdají jevit jednoduché konkrétní interakce mezi člověkem a jeho okolím.

Specifický charakter města Zlína byl zpočátku pro autorku zdrojem protichůdných pocitů. Jako umělkyně pracuje s niternými prožitky a city intuitivně, kdežto pravidelné struktury architektury a urbanismu města jsou ztělesněním formálního a funkčního plánování. Postupným zažíváním prostředí se však vynořilo poznání, že toto místo nemá jenom jednu podobu - architektonickou strukturovanost vyvažuje zvlněná krajina, uzavřenost města v kotlině se rozplývá v kopcích a lesích okolo. Pochopení této duality se stalo inspirativní zkušeností. Autorka zároveň velmi citlivě vnímá i křehkost míjení času, která se nejviditelněji odráží v architektuře Zlína. Bohatou historii a progres baťovského impéria střídá přízrak ztracené kultury a prosperity a zároveň současná snaha vyvíjet se a jít dál.

Motiv mřížky a pravidelné struktury, odkazující na funkcionalistickou architekturu, se v instalaci objevuje také v podobě drátěného rastru nalezeného ve městě a jeho okolí a zároveň propojeného s materiálem, ze kterého jsou vytvořeny velké levitující figury. Tyto objekty fungují jako předměty, které vymezují velikost a rozměry výstavního prostoru a představují trojrozměrné zosobnění autorčina fyzického a emocionálního vztahu k němu. Součástí instalace jsou i malované postavičky, které jsou jistými vykladači díla. Jsou bezprostředním výrazem citů a myšlenek, ukazují věci, které se nedají vysvětlit, uchopit rozumem, jsou signálem z nevědomí, které reaguje na nové podněty a situace.

V zlínském projektu se s námi Antoinetta Nausikaa dělí o prolnutí prožitku konkrétní osobnosti a specifického génia loci místa.

Anna Mlynek Maximová